Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38224
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

147

Omnis amicus dic/
& ego amicitiam
copulaui/ red. ē
amicus solo no
mine amicus,
Nonne tristitia
inest usq; ad mor
tem. sodalis autē
& amicus ad inimi
citiā conuertent,
O praesumptio nequis
sima unde creata ÷
cooperire aridam
malitia & dolositā
h. tem illius. Sodalis
amico condolit cau
sa uertris/ & con
tra hostem accipit
scutum,
Non obliuiscaris
amicitiae tui in ani
mo tuo/ & nē in me
mor sis illius in ope
ribus tuis,

Noli consiliari cum
socero tuo. & ze
lantibus te abs con
de consilium.
Omnis consiliarius
pdit consilium. sed ÷
consiliarius in se
metipso. a consilia
rio serua animā
tuā. prius scito
quae sit illius ne
cessitas,
& ipse enim animo
suo cogitabit/ ne
forte mittat sude
interitum/ & dicat tibi/
bona. ē. uia tua/ &
stet contrario ui
dere quid tibi eueniat.
CONCVM SINGV
LIS QVALITER
TRACTANT.
Cum uiro religioso
tracta de sēitate/

d. Sodalis amico conlocundatur in oblitionono. & in tempore tribulationis aduersarius erit,